

Uchwała nr 159/19
Sejmiku Województwa Mazowieckiego
z dnia 10 września 2019 r.

w sprawie skargi na Urząd Marszałkowski Województwa Mazowieckiego w Warszawie

Na podstawie art. 30a ust. 1 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa (Dz. U. z 2019 r. poz. 512 i 1571) – uchwała się, co następuje:

§ 1.

Skargę pana [...] z dnia 20 lipca 2019 r. na Urząd Marszałkowski Województwa Mazowieckiego w Warszawie uznaje się za bezzasadną.

§ 2.

Treść uchwały wraz z uzasadnieniem podlega doręczeniu Skarżącemu.

§ 3.

Wykonanie uchwały powierza się Przewodniczącemu Sejmiku Województwa Mazowieckiego.

§ 4.

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Wiceprzewodniczący Sejmiku
Województwa Mazowieckiego

Mirosław Adam Orliński

Uzasadnienie

W dniu 31 lipca 2019 r. do Kancelarii Sejmiku wpłynęła skarga pana[...] (zwanego dalej „Skarżącym”) z dnia 20 lipca 2019 r. na Urząd Marszałkowski Województwa Mazowieckiego w Warszawie (zwany dalej „Urzędem”).

Skarga dotyczy beczynności i podejrzenia naruszenia prawa w związku z nienaliczeniem opłaty podwyższonej za składowanie odpadów w miejscu nieprzeznaczonym do ich składowania. Pomimo korespondencji prowadzonej w tej sprawie ze Skarżącym w latach 2015 – 2018, w tym dotyczącej działań podejmowanych przez Urząd w celu pozyskania danych niezbędnych do ustalenia ww. opłaty. W treści skargi zacytowany został fragment pisma z dnia 5 maja 2017 r., według którego: *„Departament Opłat Środowiskowych w dalszym ciągu podejmuje czynności zmierzające do ustalenia posiadaczy odpadów, rodzaju odpadów w postaci ziemi, ich ilości i czasu składowania na terenie działki (...) i wysokości opłaty za składowanie odpadów”*, przy czym Skarżący wskazał, że mimo upływu ponad 2 lat nie widać rezultatów tych działań.

Zgodnie z § 41b ust. 2 i 3 Statutu Województwa Mazowieckiego, stanowiącego załącznik do uchwały nr 145/09 Sejmiku Województwa Mazowieckiego z dnia 7 września 2009 r. w sprawie Statutu Województwa Mazowieckiego, skarga została przekazana Zarządowi Województwa, celem ustosunkowania się, a następnie wraz ze stanowiskiem Zarządu przekazana do Komisji Skarg, Wniosków i Petycji.

Zarząd Województwa w swoim stanowisku poinformował, iż korespondencja prowadzona ze Skarżącym w latach 2015 – 2018 dotyczyła zgłoszenia o składowaniu na wskazanym terenie zanieczyszczonych odpadów z podtorza kolejowego, a także działań podjętych w następstwie tego zgłoszenia.

Nie zważając, że Departament Opłat Środowiskowych informował Skarżącego o podejmowanych działaniach, organach właściwych do dokonania określonych ustaleń oraz przyczynach uniemożliwiających wszczęcie postępowania administracyjnego (opłatowego) w omawianej sprawie, Skarżący wniósł w ubiegłym roku (pismem z dnia 14 lutego 2018 r.) skargę na Departament Opłat Środowiskowych, dotyczącą tego samego zakresu przedmiotowego, co skarga z dnia 20 lipca 2019 r. W ubiegłorocznej skardze również przywołane zostały ustalenia Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Ochrony Środowiska, o których mowa w skardze z dnia 20 lipca br. oraz zacytowany został ten sam fragment pisma z dnia 5 maja 2017 r., dotyczący podejmowania czynności przez Departament Opłat Środowiskowych. W podsumowaniu ubiegłorocznej skargi – podobnie, jak w skardze z dnia 20 lipca br. – Skarżący wskazał na brak rezultatów ww. działań.

W odpowiedzi na skargę z dnia 14 lutego 2018 r., udzielonej pismem znak KO-II.1510.6.2018.PB z dnia 22 marca 2018 r. wykazano bezzasadność skargi i opisano działania podejmowane w sprawie przez Departament Opłat Środowiskowych, w tym w okresie od dnia 5 maja 2017 r. do dnia złożenia skargi.

Zauważyć należy, że w skardze z dnia 20 lipca 2019 r. nie zostały przedstawione nowe dowody ani nowe okoliczności sprawy. Nie uległ zmianie zarówno stan faktyczny jak i prawny omawianej sprawy.

Skarżącego poinformowano, że naliczenie opłaty podwyższonej za składowanie odpadów w miejscu na ten cel nieprzeznaczonym wymaga ustalenia: rodzaju odpadu i ilości wyrażonej w tonach [Mg], czasu składowania w miejscu na ten cel nieprzeznaczonym, posiadacza odpadów i miejsca ich magazynowania/składowania, oraz że Departament Opłat Środowiskowych, nie będąc w posiadaniu wszystkich danych wymaganych do wszczęcia postępowania administracyjnego (opłatowego), skierował stosowne pisma do: Wojewódzkiego Inspektoratu Ochrony Środowiska w Warszawie, Urzędu Gminy Jaktorów (wielokrotnie), Starostwa Powiatu Grodzkiego, Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Warszawie, Komendy Powiatowej Policji w Grodzisku Mazowieckim.

Wskazać trzeba, że zgodnie z art. 26 ust. 1 i ust. 2 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, posiadacz odpadów (wytwórca odpadów) jest obowiązany do niezwłocznego

usunięcia odpadów z miejsca nieprzeznaczonego do ich składowania lub magazynowania, a w przypadku ich nieusunięcia odpowiedni organ, w tym przypadku Wójt Gminy Jaktorów, w drodze decyzji wydawanej z urzędu, nakazuje posiadaczowi odpadów usunięcie odpadów z miejsca nieprzeznaczonego do ich składowania lub magazynowania, z wyjątkiem gdy obowiązek usunięcia odpadów jest skutkiem wydania decyzji o cofnięciu decyzji związanej z gospodarką odpadami. Dlatego też Departament Opłat Środowiskowych wystąpił do Urzędu Gminy Jaktorów o udzielenie informacji umożliwiających zgromadzenie danych do naliczenia opłaty podwyższonej za składowanie odpadów w miejscu na ten cel nieprzeznaczonym.

Stwierdzić również należy, że Mazowiecki Wojewódzki Inspektor Ochrony Środowiska w Warszawie (w związku z ustaleniami kontroli, o której mowa w skargach z dnia 14 lutego 2018 r. i 20 lipca 2019 r.) wystąpił do Starosty Powiatu Grodzkiego o podjęcie działań zgodnie z posiadanymi kompetencjami, określonymi w art. 362 ustawy z 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska, a wystąpienie to zostało przekazane według właściwości do Wójta Gminy Jaktorów. Zgodnie z wystąpieniem Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Ochrony Środowiska, Wójt Gminy Jaktorów wydał w trybie art. 363 ustawy Prawo ochrony środowiska decyzję z dnia 17 września 2015 r., w której nakazał właścicielowi wskazanej działki ograniczyć negatywne oddziaływanie na środowisko poprzez zaprzestanie nawożenia ziemi na ww. działkę i obsianie trawą terenu, na który została nawieziona ziemia w terminie 14 dni od dnia uprawomocnienia się decyzji. Jednakże z przedmiotowej decyzji wynika, że właściciel działki wskazanej w skardze nie został zobowiązany przez Wójta Gminy Jaktorów do usunięcia odpadów w postaci ziemi z podtorza kolejowego.

Mając na uwadze ustalenia wspomnianej uprzednio kontroli Wojewódzkiego Inspektoratu Ochrony Środowiska, wskazujące na naruszenie przepisów ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, Departament Opłat Środowiskowych wystąpił do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Warszawie o stwierdzenie nieważności decyzji Wójta Gminy Jaktorów z dnia 17 września 2015 r. Przedmiotowa decyzja nie została uchylona, jednakże w odpowiedzi na pismo Departamentu Opłat Środowiskowych Samorządowe Kolegium Odwoławczego w Warszawie wskazało, że: *„okoliczność przekroczenia wartości dopuszczalnych stężeń zawartości oleju mineralnego, kadmu i ołowiu w pobranych z terenu nieruchomości próbkach nawiezionej gleby może uzasadniać wszczęcie postępowania w trybie art. 26 ustawy o odpadach”*, będącego w kompetencji Wójta Gminy Jaktorów. Dlatego też Departament Opłat Środowiskowych po raz kolejny wystąpił do Urzędu Gminy Jaktorów – jako właściwego do wszczęcia postępowania w trybie art. 26 ww. ustawy i dokonania w tym postępowaniu wymaganych ustaleń – z prośbą o przekazanie informacji i danych niezbędnych do ustalenia opłaty podwyższonej, przy czym do dnia dzisiejszego nie zostały one przekazane.

Zaznaczyć jednocześnie należy, że informacje zawarte w piśmie z dnia 18 maja 2015 r. otrzymanym od Skarżącego, dotyczące ilości odpadów nawiezionych na teren działki wskazanej w skardze, nie są spójne z ustaleniami Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Ochrony Środowiska. Natomiast fakt odstąpienia przez Wójta Gminy Jaktorów od nałożenia obowiązku usunięcia odpadów z terenu wskazanej działki uniemożliwia ustalenie ilości tych odpadów, niezbędnej do naliczenia opłaty podwyższonej.

Poza tym, nałożenie na posiadacza odpadów obowiązku ich usunięcia w trybie art. 26 ustawy o odpadach pozostaje poza kompetencjami Marszałka Województwa, a Urząd nie dysponuje zapleczem technicznym (laboratoriami) i możliwościami pozwalającymi samodzielnie dokonać ustaleń w zakresie wymaganym do naliczenia opłaty podwyższonej. Niepodjęcie przez Wójta Gminy Jaktorów działań w trybie art. 26 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach wyklucza pozyskanie od tego organu danych niezbędnych do wszczęcia postępowania opłatowego. W zaprezentowanym stanie rzeczy nie jest również możliwe wystawienie tzw. decyzji szacunkowej.

Urząd wielokrotnie podejmował działania w celu pozyskania informacji i danych wymaganych do naliczenia opłaty podwyższonej, a brak oczekiwanego rezultatu tych działań nie jest wynikiem zaniechania obowiązków i nie sposób uznać, że stanowi o naruszeniu przepisów prawa.

W świetle powyższego Sejmik Województwa Mazowieckiego skargę z dnia 20 lipca 2019 r. uznał za bezzasadną.

Jednocześnie informuje się, że zgodnie z art. 239 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2018 r. poz. 2096, z późn. zm.): „W przypadku gdy skarga, w wyniku jej rozpatrzenia, została uznana za bezzasadną i jej bezzasadność wykazano w odpowiedzi na skargę, a skarżący ponowił skargę bez wskazania nowych okoliczności – organ właściwy do jej rozpatrzenia może podtrzymać swoje poprzednie stanowisko z odpowiednią adnotacją w aktach sprawy – bez zawiadamiania skarżącego.”.